

Svoboda v mezích zákona?

(Mt 17,24-27)

Mt 17:24 Když přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrčí chrámové daně a řekli: "Váš Mistr neplatí chrámovou daň?"

25 On řekl: "Platí!" Když přišel domů, ještě než promluvil, řekl mu Ježíš: "Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové poplatky a daně? Od svých synů nebo od cizích lidí?"

26 Když odpověděl: "Od cizích", pravil mu Ježíš: "Synové jsou tedy svobodni.

27 Ale abychom je nepohoršili, jdi k moři, hod' udici; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peníz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe."

Svoboda je tématem této krátké perikopy – úryvku z Písma. A to svoboda od církevních struktur. Ježíš byl reformátor; nemůžeme tedy od něj očekávat, že bude chválit církevní daň, církevní restituce a vůbec všemožné církevní pořádky. Vskutku se k nim staví skepticky, ale zachovává ohled: *"abychom je nepohoršili"*.

Avšak co se stane (abychom je nepohoršili), je až neuvěřitelně pohádkové: Běž k moři a spusť síť. Ulovíš rybu a ta bude mít v ústech zlatý peníz. Musím si při tomto líčení chtě–nechtě vzpomínat na zašlé časy za starého režimu, kdy někteří lidé prováděli neuvěřitelné prstocviky a krycí manévry – jen aby si zachovali aspoň jakous takous svobodu a nezávislost na systému. No ale, což chce Ježíš takové praktiky schvalovat? Dokonce matoušovský Ježíš, onen přísný reformátor, jenž nepovolí svým lidem odchýlit se ani na chloupek od striktní starozákonní morálky, ba, je mu v mnohých případech ještě málo! To nehraje.

Je to nedůslednost? A jakou úlohu tato nedůslednost v Matoušově evangeliu hraje? Není snadné na to odpovědět, ale snad nám chce Ježíš touto "nedůsledností" ukázat, jak důležitá je naše vnitřní svoboda: že je mnohem důležitější než lidské prostředky, kterými se ji snažíme dosíci. A možná se nám také pokouší naznačit, že budeme-li následovat hlas svobody, řešení se najde – i kdyby mělo být tak absurdní jako zlatáček v ústech ryby.